

KRMAR

župnija Ivančna Gorica

LETNIK XXXII št. 9.

18. julij do 21. avgust, 2022

Še vedno je živ spomin na nedavno slovesno obhajanje zlate maše očeta naše župnije g. Jožeta. Naš zlatomašnik sedaj spet živi na svojem domu v Stični in ga lahko obiščete. Gotovo je na razpolago tako za prijateljski klepet kot tudi za kakšen globlji pogovor ali sv. spoved. V župnišču ali cerkvi lahko še vedno dobite spominske podobice, skodelice, pisala in naročite album s fotografijami zlate maše.

Čas počitnic je priložnost za umiritev, obnovo moči za telo in duha. Priložnosti je veliko.

Je pa to tudi čas, ko še naprej skrbimo za urejenost naše cerkve in okolice. V petek smo obstrigli grmovnice. Moška ekipa je poskrbela, da je Jožefov hrib še bolj urejen in privlačen. Za živost in lepoto župnije pa poskrbijo konkretni ljudje. V tem počitniškem Krmarmu se želim, kot župnik, ustaviti pri dveh osebah, ki sta močno zaznamovali našo župnijo, pa čeprav gre za povsem preprosta človeka. Dve, tako različni, a hkrati prepletajoči si ravni bivanja in delovanja. Ženska in moški, eden od poletja že v večnosti, drugi čvrsto sredi med nami. Ne morem ju naslavljaljati gospa in gospod, saj sta več kot to, vsekakor pa bi jima z lahko rekel tudi sestra in brat ali mama in oče. Ne le za svoje – za vso župnijo.

»In memoriam« v nadaljevanju najprej **Tereziji Dremelj** iz Spodnje Drage, predvsem po izbranih besedah naše publicistke in njene osebne prijateljice, na zadnji strani pa nekaj besed zahvale **Boštjanu Bregarju**, mojemu zvestemu in zavzetemu sodelavcu.

Kratek spomin na **Rezko Dremelj**, ki se je s tega sveta poslovila na praznik Srca Jezusovega in bila pokopana na praznik apostolskih prvakov Petra in Pavla. Nič ni slučajno, tudi dnevi njenega slovesa, ne. Jezusa je ljubila nadvse in živela iz Njegove ljubezni za vse nas. Ljubila je Cerkev in duhovnike ter bila pospremljena na dan, ko godujeta stebra krščanske skupnosti in ko nas je

bilo večina duhovnikov posvečenih. Velika molivka za nove duhovne poklice in svetost poklicanih.

»Človek bi ji kar v naročje zlezel«, je dejala ob spominu na Rezko, naša faranka. Polna materinskosti je bila naša Rezka do vseh. Vzbujala je spoštovanje, saj ga je tudi sama gojila do slehernega človeka. Za vsakega je imela prijazno besedo, mili nasmeh in zagotovilo molitvene podpore. Angel med nami. Pristen zgled svetništva.

Odšla je, kot je živela. Brez hrupa, v času dopustov, ko premnogi nismo mogli biti na poslovilnem obredu. Kot da nas ni hotela vznemirjati. Sam vem, da bi na pogrebu težko zadrževal solze hvaležnosti, občudovanja... in pogrešanja. Sedaj imamo močno priprošnjico v nebesih. Ostaja z nami!

Draga Rezka,

pišem vam to pismo v sončnem dnevu ob morju, v borovi senci, ob petju škržatov, bučanju valov in šumenju vetra - z vami v mislih vse diši po večnosti. Novico o vašem prehodu smo izvedeli prepozno oz. smo predaleč, da bi se lahko pridružili slovesu od vas v Ivančni Gorici. Vas pa v Duhu čutim prav blizu, vidim vaše žareče oči in vaš iskriv nasmeh, posebej blizu ste ob oltarju tukajšnje cerkve.

Pravzaprav le malo vem o vašem življenju. Niti se ne spomnim, kdaj so se začele tkati vezi med nama. Dobro pa vem, da so se tkale ob Jezusu. K njemu ste, vse dokler epidemija koronavirusa ni omejila druženj, redno prihajali in se pogosto prvi postavili v vrsto, ko je po duhovniku v podobi kruha prihajal v naše roke, v nas same. Zelo živo vas vidim, kako z berglo, počasi, s posebnim dostojanstvom, mirom in hrepenenjem hodite proti Njemu.

Naša srečanja so bila navadno kratka, a vselej pomenljiva. Z žensko intuicijo ste hitro začutili človeka in že po nekaj izmenjanih novicah ste izrekli besedo pohvale, podpore, spodbude. Po kakšni večerni evharistiji, ko ste čakali na prevoz, sva posedeli na klopi pred cerkvijo, pogovor se je mimogrede prevesil v molitev rožnega venca. Samo Bog ve, koliko ste jih zmolili.

Bogu se zahvaljujem za veliko srce ivanške župnije, ki nam ga je podaril v vas. Slavim ga za vašo modrost, živo vero, ljubezen do Njega in ljudi, sprejemanje različnih, veselje nad otroki, opogumljanje mladih, molitve za vse potrebe, posebej za družine, nerojene otroke, srečne porode, novokrščence, pomoč v preizkušnjah, pravo spoznanje v odločitvah. Hvalim ga, da ste živeli med nami, da ste nam bili blizu in da ostajate navzoči na nov način. Kot ste bili naša priprošnjica za časa življenja, trdno verjamem, da boste toliko bolj sedaj, v nebesih.

V vetru, ki je ruah, Božji dih, vas objemam. Veselim se dne, ko se bomo spet srečali iz obličja v obličje v svetlobi nebeškega Jeruzalema, kjer bo vse jasno in besede ne bodo več potrebne.

Z globokim spoštovanjem in iskreno hvaležnostjo za vse dobro, ljubeče in plemenito, ki nikoli ne mine,

Maja

PO	18. 7.	Elij iz Koštabone		
TO	19. 7.	Arsenij Veliki	19.00	Slavka Stmole, 30. dan Štefanja Šoštarč
SR	20. 7.	Marjeta Antiohijska	19.00	pok. Trnetovi
ČE	21. 7.	Danijel	9.00	Nika Omahen Makič
PE	22. 7.	Marija Magdalena	19.00	Franc Kuhelj
SO	23. 7.	Brigita Švedska	19.00	Štefka Ceglar
NE	24. 7.	17. nedelja med letom	8.00 10.00	živi in pokojni farani Marija in Jože Strnad
PO	25. 7.	Jakob Starejši		Krištofova nedelja, blagoslov vozil
TO	26. 7.	Joahim in Ana	19.00	Slavka Strmole
SR	27. 7.	Gorazd, Kliment..	9.00	pok. Helena
ČE	28. 7.	Vikotr	19.00	Ana Bonifer
PE	29. 7.	Marta, Marija, Lazar	19.00	Tone Mulh
SO	30. 7.	Peter Krizolog	19.00	Jožef Kastelic
NE	31. 7.	18. nedelja med letom	8.00 10.00	Janez Vozelj živi in pokojni farani
PO	1. 8.	Alfonz Ligorij		
TO	2. 8.	Evzebij	19.00	Rudi Požek
SR	3. 8.	Konrad	19.00	Antonija Grubiša, 30. dan
ČE	4. 8.	Janez M. Vianney		sv. maša ob 9.00 in ob 18.00 v kapeli sester Corpus Christi na Čatežu
PE	5. 8.	Nives, 1. petek	19.00	Rezka Dremelj, 30. dan
SO	6. 8.	Jezusova sprem. na gori	19.00	Marija in Todor
NE	7. 8.	19. nedelja med letom	8.00 10.00	Marija Ozimek živi in pokojni farani
PO	8. 8.	Dominik		
TO	9. 8.	Terezija B. (Edit Stein)	19.00	Franc Dimic
SR	10. 8.	Lovrenc	9.00	Irena Vovk in Tine Valant
ČE	11. 8.	Klara	19.00	Jožef Roštanj
PE	12. 8.	Ivana Šantalska	19.00	Erika Merselj Kuhelj
SO	13. 8.	Poncijan	19.00	Antonija Grubiša
NE	14. 8.	20. nedelja med letom	8.00 10.00	Angela Ostanek živi in pokojni farani
PO	15. 8.	MARIJINO VNEBOVZETJE	9.00	Edvard Pevec
TO	16. 8.	Rok	19.00	Rezka Dremelj
SR	17. 8.	Evzebij	19.00	Romana Rušič
ČE	18. 8.	Helena	19.00	starši Karlinger
PE	19. 8.	Janez Eudes	19.00	Kristina Omahen
SO	20. 8.	Bernard	19.00	Janez Kocjančič
NE	21. 8.	21. nedelja med letom	8.00 10.00	živi in pokojni farani Nika Omahen Makič

Kalček - Društvo podeželske mladine iz občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica v nedeljo, 31. julija, ki je tudi **Krištofova**, ob 13. uri vabi na blagoslov traktorjev, ki bo v sklopu tekmovanja oračev in predstavitve nove kmetijske mehanizacije na Mrzlem Polju.

oratorij
Ivančna Gorica
od 22. do 26. avgusta 2022
Prijave do nedelje, 14. avgusta.

Za +Slavko Strmole je bilo darovanih 11 sv. maš in večji dar za nov oltar in za bolnike. Dobrotnikom Bog povrni!

Škofje so honorar (mašni štipendij) za sv. mašo, po mnogih letih, povišali iz 20 na 23 evrov. Velja za sv. maše, ki bodo opravljene od septembra 2022 naprej.

Čiščenje cerkve: 23. in 30. julij: Mrzlo Polje, Hudo, Stranska vas

6. in 13. 8.: Malo in Veliko Črnelo

20. in 27. 8.: Livarska, Viktorja Koleča in Trubarjeva ulica

Včasih je bil v pratiki 23. julija narisana pes, ki gleda v desno, 23. avgusta pa je bila njegova podoba obrnjena na levo. Pasji dnevi so še danes sinonim za najbolj vroče dni v letu. Po 20. juliju začne namreč hkrati s soncem na jutranjem nebu vzhajati zvezda Sirius. Rimljani so jo imenovali tudi pasjo zvezdo, ker naj bi imeli v teh dneh posebno moč psom podobni demoni, ki škodujejo vsemu živemu na svetu. V srednjem veku je veljalo, da je to tako nevaren in nesrečen čas, da so se ljudje ogibali celo delu na polju in v vinogradu; ponekod si niti maševati niso upali. Tudi danes so v pasjih dneh maše bolj malo obiskane. Ljudje so večinoma na potovanjih in letovanjih, pa je vročina dober izgovor, da ne gremo k maši.

Valči

Boštjan Bregar

Lepo je da, znamo ceniti življenja naših dragih, ki so že odšli k Bogu. Še kako prav pa je, da se znamo zahvaliti tudi tistim, ki so tukaj, med nami. Zato bi se rad na tem mestu, vsaj na kratko, zahvalil Boštjanu Bregarju. Možakarju, ki je to v najboljšem pomenu besede. Zavzet in skrben tudi ko gre za župnijske zadeve. Organizator, ki bo našel in pridobil sodelavce, tudi če se zdi, da ni nikjer nikogar. Ima čas za skupno dobro, ker si ga vzame. Koliko stvari okoli cerkve in župnišča ne bi bilo ali bi bile bolj ubožne, če se ne bi Boštjan zavzel zanje. Nema lokrat na lastne stroške postori marsikaj, za kar bi moral sicer koga posebej prositi in plačati. Včasih preseneti z idejami, še večkrat s konkretnimi deli – pa imamo spet novo pridobitev. Kadar me ni doma, prevzame skrb tako za živali kot za urejenost in red na Jožefovem hribu. Ima tudi pravo skrb za lepoto bogoslužnih prostorov in potek bogoslužij, tako da ob njegovi navzočnosti vse lepo poteka tudi ob pomanjkanju mežnarjev in ministrantov. Eden redkih je, ki se spomni, da imamo v župnišču tudi kuhinjo, kjer se da uporabiti kakšna domača dobrota. Čeprav ni izgubil šarmantnosti, s katero je v mladosti znal vzbuditi pozornost, ostaja preprost in nadvse dostopen. Prav po poškodbi na župnijskem dvorišču je dobil srčni spodbujevalnik, ki ga je tako prerodil, da ga je treba »nazaj držati«, da ne pretirava z delom. Bog mu daj zdravja in moči še na mnoga leta. Boštjan, hvala za zgled požrtvovalnosti.

župnik Jurij

Vse manj nas je duhovnikov, vse težje je dobiti zamenjavo in potrebno bo računati na to, da sv. maš v župniji ne bo toliko, kot včasih. Sam sem v svoji odsotnosti v poletnih mesecih večino časa v Luki na Dugem otoku. Tam vsak dan mašujem pred polno cerkvijo ljudi, bogoslužja pa so zelo živahna.